

Zarzuty i główne argumenty

Obowiązek dokonania klasyfikacji obszarów specjalnej ochrony ptactwa (OSO) spoczywał na Rzeczypospolitej Polskiej w momencie jej przystąpienia do Unii Europejskiej.

W grudniu 2004 r. został opublikowany ornitologiczny inwentarz ostoi ptaków o znaczeniu europejskim w Polsce (IBA 2004), wyznaczający na podstawie kryteriów ornitologicznych 140 obszarów istotnych dla ochrony ptactwa.

15 obszarów spośród ostoi ujętych w wykazie IBA 2004 nie zostało zaklasyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską jako OSO, mimo, że władze polskie nie przedstawiły żadnej naukowej weryfikacji uzasadniającej brak ich wyznaczenia.

Również powierzchnie 8 OSO są dużo mniejsze niż ich odpowiedniki na liście IBA 2004, co powoduje, że poza ich granicami znajdują się tereny, które według IBA 2004 wydają się najbardziej odpowiednie do ochrony gatunków ptaków.

Ponadto władze polskie we wrześniu 2007 r. bez powiadomienia Komisji dokonały zmniejszenia powierzchni 5 wyznaczonych OSO w sposób znaczący z punktu widzenia ochrony ptaków.

(¹) Dz.Urz. WE L 103 str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-554/07)

(2008/C 51/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: R. Lyal i M. Alfonso, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie dokonując prawidłowej transpozycji do prawa irlandzkiego art. 13 dyrektywy 2006/112 (wraz z załącznikiem I do tej dyrektywy), a w rezultacie wyłączając z zakresu podatku wszelką działalność gospodarczą prowadzoną przez państwo, lokalne organy władzy oraz inne podmioty prawa publicznego, z pewnymi ograniczonymi wyjątkami, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 9 i 13 dyrektywy Rady 2006/112/WE

z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹);

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W Irlandii państwo i lokalne organy władzy są uważane za podatników tylko w takim zakresie, w jakim minister finansów wyda w tym celu szczególne zarządzenie. Zdaniem Komisji, sytuacja ta jest sprzeczna ze strukturą ustanowioną w art. 13 dyrektywy VAT w kilku aspektach. Po pierwsze, nie wprowadzono regulacji opodatkowania podmiotów publicznych, gdy działają one w inny sposób niż w charakterze organów władzy państwowej. Po drugie, nie wprowadzono ogólnej regulacji opodatkowania podmiotów publicznych, gdy działają one w charakterze organów władzy państwowej, lecz podejmują działalność gospodarczą, której nieopodatkowanie spowodowałoby znaczne zakłócenie konkurencji. Opodatkowanie podmiotów publicznych w całości zależy od uznania ministra finansów; żadne kryteria jego decyzji nie są zawarte w odpowiednich przepisach. Po trzecie, nie wprowadzono regulacji opodatkowania działalności wymienionej w załączniku I do dyrektywy VAT.

(¹) Dz.U. L 347, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Zjednoczone Królestwo) w dniu 17 grudnia 2007 r. — Królowa na wniosek S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated przeciwko Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-558/07)

(2008/C 51/60)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated

Strona pozwana: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Pytania prejudycjalne

1. W świetle okoliczności, że wymogi rejestracyjne wskazane w tytule II rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ nie mają zastosowania do polimerów na mocy art. 2 ust. 9 rozporządzenia, czy zawarte w art. 6 ust. 3 odesłanie do „monomerów” oznacza:
- przereagowane monomery, to jest monomery które weszły w reakcję w taki sposób, że nie podlegają wydzieleniu z polimeru, którego część stanowią,
  - nieprzereagowane monomery, to jest monomery które są pozostałością procesu polimeryzacji i które po zakończeniu procesu zachowały swe chemiczne cechy i właściwości odrębne od polimeru, czy też
  - przereagowane i nieprzereagowane monomery?
2. Jeśli odpowiedź na pierwsze pytanie jest wskazana w lit. a) lub c), czy stosowanie art. 6 ust. 3 do producentów lub importerów polimerów jest sprzeczne z prawem wobec okoliczności, że wymogi te są nieracjonalne, dyskryminacyjne lub nieproporcjonalne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, Dz.U. L 396, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty**(Sprawa C-563/07)**

(2008/C 51/61)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przekazując danych koniecznych dla zastosowania się do decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto⁽¹⁾ na Malcie w związku z art. 2 — 7 decyzji Komisji

166/2005/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto, Republika Malty uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 ust. 1 tej decyzji.

- obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 decyzji nr 280/2004/WE państwa członkowskie aktualnego celu oceny aktualnego postępu i umożliwienia przygotowania rocznych sprawozdań przez Wspólnotę, zgodnie z obowiązkami wynikającymi z UNFCCC i Protokołu z Kioto, wyznaczają i przekazują Komisji w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, określone dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych.

Mając na uwadze fakt, że Republika Malty nie przekazała Komisji danych wymaganych na dzień 15 stycznia 2006 r. Komisja jest zobowiązana uznać, że władze maltańskie nie spełniły swych obowiązków zgodnie art. 3 ust. 1 przywołanej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 49, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2008 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Malty**(Sprawa C-11/08)**

(2008/C 51/62)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Simonsson)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Malty naruszyła art. 12 ust. 1 i załącznik VII do dyrektywy Rady 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r.⁽¹⁾ dotyczącej kontroli statków przez państwo portu w ten sposób, że przepisy krajowe przewidują, że inspektorzy, którzy nie spełniają kryteriów określonych w załączniku VII do dyrektywy, są dopuszczeni, jeżeli są oni zatrudnieni przez władze właściwe przy kontroli państwa portu w dniu 1 maja 2004 r.;
- obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.